

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre . . . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 — —
Negyedévre . . . . . 2 — 50
Egy óra . . . . . 1 — —

Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:
Négyzetóra alatt sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetéseknél külön szerinti jutányos áron vesztetnek fel. Bélyeg-díj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

**A ki a »Debreczen«-re 1896. ja-
nuár elsejétől új előfizetőül már
most jelentkezik, f. évi decz. ha-
vában ingyen kapja lapunkat.**

Hogy szaporodnak az eretnekek?

— Irta: Egy eretnek. —

Debreczen, nov. 22.

Előre látható volt, hogy a gyerme-
kek vallásáról szóló új törvény nem ma-
rad káros következmények nélkül. Eddig
törvény szabályozta a vegyes házasság-
ból származott gyermekek vallását, az
új törvény azonban a vegyes házasságra
lépő párok megegyezésére bizta, hogy
mely vallásban fogják születendő gyer-
mekeiket neveltetni.

Első pillanatra szép dolognak lát-
szik a szülőknek azon szabad elhatáro-
zási joga, hogy gyermekeik vallását ők
szabják meg; de a gyakorlatban annyi
viszályt, annyi kellemetlenséget fog ez a
jog szülni, hogy miatta számos vegyes
házassági frigy (már pedig a polgári há-
zasságnak éppen az a főczélja, hogy a
vegyes házasságok elé gördített egyházi
akadályok elhárítassanak) nem fog lé-
tesülni.

Hiába szentesítette a legalkotmányo-
sabb király a gyermekek vallásáról szóló
új törvényt, a püspöki kar nem szünt
meg az ellen izgatni. Körlevélben kimon-
ta, hogy azon kath. vallású jegyes, ki
beleegyezik abba, hogy házasságából
születendő gyermeke ne a kath. vallás-
ban neveltesse, nem tekintetik igaz hitű
katholikusnak, tőle az oltári szentség ki-
szolgáltatása megtagadandó, szóval for-
mális egyházi átok alá vetették azt, ki
törvény-adta jogával élni kíván. Hasonló
hangú körlevelet bocsátott ki Wolafka
Nándor makáriai püspök, akarjuk mon-
dani debreczeni prépost-plébános is.

Se a sajtó, se a királyi ügyészségek
nem méltatták kellő figyelmükre e kör-
leveleket, a közönség is legfeljebb mo-
solygott felettük, mert hihetetlennek tar-
totta mindenki, hogy a körlevelekben
foglalt fenyegetéseket a papság be is
fogja váltani. Már pedig úgy látszik,
hogy e fenyegetések nem meddő figyel-
meztetést, hanem komoly elhatározást
tartalmaznak; bizonyítja ezt az alábbi
példa is.

M. J. helybeli ifjú kereskedő (kinek
teljes nevével is szolgálhatunk) a közel
multban polgári házasságra lépett egy
helybeli előkellő r. kath. leánnyal. A
vőlegény, ki ágostai evang. vallású, azt

őhajtotta, hogy a házasságból születendő
gyermekei mindannyian szintén ág. evan-
gélikusok legyenek; ebbe úgy a meny-
asszony, mint annak családja minden rá-
beszélés nélkül beleegyeztek s e megegye-
zésről közjegyzői okiratot vettek fel. A
dolog tehát — az új törvény értelmé-
ben — teljesen rendben volt.

De hát vannak emberek, kik azt
képzelik, hogy ők felette állanak a tör-
vénynek. Ezek közé tartozik Wolafka
püspök is. A menyasszony — kath. szo-
kás szerint — az esküvő napján elment
gyónni a püspök urhoz. A püspök ur
meggyóntatta s a menyasszony azt hitte,
hogy most már fel fogja oldozni büne
alól, ha ugyan lehet büne egy ártatlan
menyasszonynak. Ez azonban nem tör-
tént meg. A püspök ur, a helyett hogy a fel-
oldozást megadta volna, szemére vetette
a menyasszonynak, hogy ág. evang. val-
lású férjhez megy nőül, mert a püspök
ur felfogása szerint a lutheránusok éppen
olyan vastag nyaku eretnekek, mint a kál-
vinisták; ennél még nagyobb véteknek
tartotta azt, hogy az eljegyzés nála be-
jelentve nem volt s az egyházi kihirde-
tés nem a r. kath. templomban, hanem
a helybeli ág. evang. imaházban történt
s az egyházi áldást az ág. evang. lel-
késztől kérik; azt meg éppen megbocsát-
hatatlan bűnnek tartotta, hogy a menyas-
szony beleegyezett abba, hogy a házas-
ságból születendő gyermekek mindany-
nyian a férj vallását kövessék.

Tekintettel ebűnhalmazatra, külön-
sen pedig a legutóbb említett, megbocsát-
hatatlan bűnre, a püspök ur, ki mindig
ajkán hordozza a szeretet hamis frázisait,
elég kegyetlen volt kijelenteni a meny-
asszony előtt, hogy bünei alól fel nem
oldozza, **tőle az oltári szentség kiszol-
galtatását megtagadja**, tehát mintegy
kiközösíti a r. kath. egyházból; hogy
azonban bünei, melyeket a pap meg
nem bocsáthat, esetleg mégis megbocsát-
tassanak, ő maga, a püspök, fog imád-
kozni a Szűz-Máriához (bizonyára Mária-
Radnán!) a menyasszonyért, kinek pedig
egy rebege fohásza hamarabb eljut a
magasságbeli Istenhez, mint a papoknak
tömjén-füst közt elhadart, általok sem
értett, latin nyelvű hókusz-pókusza.

A püspök ur, habár coelihatást fo-
gadott is — elvileg, tudhatná, hogy az
emberi életben legszebb nap a menyeg-
ző napja. A menyasszonyi koszoru föltét-
len tiszteletet és gyöngédséget érdemel.
A ki e koszoru legszebb virágait kiakar-
ja tépni a gyűlölet törével, a ki borot-
 akar varázsolni a menyasszony legragyó-
góbb napjára, a ki a menyegzői tiszta
öröm közé a kétségbeesés nyilait röpti,

a ki menyegzője napján zavar meg, el-
avult dogmai fegyverekkel, egy ártatlan
lelket: ugyan nevezheti-e magát az ilyen
ember — még ha püspöki süveget visel
is — a szeretet papjának?!

És Wolafka püspök urnak volt elég
lelke arra, hogy éppen menyegzője nap-
ján rendítsen meg hitében, lelkében, tisz-
ta ábrándjaiban egy menyasszonyt, ki-
nek egyéb büne nem volt, minthogy
élt azon jogával, melyet a koronás király
által szentesített haza törvények biztosí-
tanak neki.

Wolafka püspök ur — azonban ezt
bűnnek tartja. Előtte a magyar király,
kinek Mária-Radnán több bölcsességet
kivánt, szintén csak tévelygő. Előtte a
magyar törvény érvénytelen. Neki nem
Budapesten hozzák a törvényt, hanem
Rómában. Miért nem megy tehát Rómá-
ba — kolduló barátoknak?!

Elmehetne pedig Isten hírével, mert
neki a hazai kathólicizmus kevés hasz-
nát veszi. Fent leirt tetteivel is csak azt
érte el, hogy azon menyasszony, ki
ma már Wolafka áldása nélkül is bol-
dog asszony, kit a püspök ur a kath.
egyházból kiközösített, hitében megren-
dülve, a méltatlan, meg nem érdemelt
bánásmód által elkecserevedve, őseinek val-
lását elhagyni készül s áttér férje vallá-
sára.

Hát a debreczeni r. kath. egyházat
ilyen emberre bízták, ki saját híveit el-
üldözi s kényszeríti őket arra, hogy
eretnekké legyenek s a gyehenna örök
tüzére jussanak?!

Apaga Satanas!

A képviselőház mai ülése. A képviselőház
mai ülésén az ellenzéki szónokok fognak nagy-
részt beszélni. A kormánypart úgy látszik, ki-
adta már a tartalékját is, s a teret egészen
az ellenzéknek adja át. Ez abból is kitűnik,
hogy a szabadelvű párt tagjai tegnap kinyi-
latkoztatták, hogy a budget ellen tartandó be-
szédeket nem fogják meghallgatni, hanem ki-
vonulnak a folyosóra. Hát azt gondolják ezek
a jó urak, hogy az ellenzéki szónokok kétség-
be lesznek esve, ha beszédeiket nem hallgat-
ják meg? Vagy azt hiszik, hogy úgy rövidebb
beszédeket fognak tartani, ha látják, hogy a
báronyszékek és a jobboldali padsorok üre-
sek? Azt tudtuk eddig is, hogy ezek az urak
úgy sem szoktak jelen lenni az üléseken, s a
buffetben vagy a folyosón tartják össze-
jöveteleiket, s míg a többiek dolgoznak, addig
ezek nevetnek egyet oda künn, sokkal érde-
kesebbnek tartva a börze eseményeket, az
orfeum hölgyekkel és ballet tánczosnókkal é-
ményeiket a haza sorsánál. A folyosón is csak
azért ácsorognak, mert kell a kormánynak az

a bizonyos — rezerv-szavazat! S bizony a szavazásnál ott vannak, s leadják voksukat, bár azt sem tudják, hogy miről van szó. A mai ülésre különben szólásra jegyeztették fel magukat: Szalay Károly, Péchy Tamás, Meszlényi Lajos, Polónyi Géza, Szederkényi Nándor és Bartók Lajos. A vita során esetleg még a miniszterek közül is fel fog szólalni egy-kettő.

Függetlenségi pártok egyesülése

Tegnap este a függ. és 48-as párt mindkét árnyalata értekezletet tartott, melyekre azonban nem a pártegyesülés volt kitűzve s így minden alapot nélkülöz fővárosi lapársainknak amaz alítása, mely szerint a két frakció egyesülésének még tegnap este meg kellett volna történni. A tegnap esti értekezleten csak a mindkét frakció részéről kiküldendő öt-öt tagu bizottság kiküldését határoztak el, s még csak ezután akarják tisztázni az egyesülés kérdését, melynek egyes módozatait a közös bizottság fogja megállapítani. Vannak különben néhányan mindkét pártkörben, kik még korainak tartják az egyesülést, melyet esetleg karácsonyig el is halasztanak. A millennium évében azonban már egy pártkörben fogja találni az összes függetlenségi és 48-as képviselőket. Kedvezőbb alkalom erre aligha kínálkozik egy hamar. — Kíváncsi is volna ez, de csak kis elvialapon, mert ellenkezőleg a part gyengítésére szolgálna csak az egyesülés. Ha hozzá tesszük azt is, hogy a közelgő választásokra csak is egy függetlenségi pártnak kell lenni, úgy bátran azt mondhatjuk, hogy az elvi alapon létesülendő egyesülés a pártnak csak hasznára lehet. Addig azonban míg a közös bizottság határozatait nyilvánosságra nem hozza, korainak véljük budapesti lapársaink kombinációit.

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

A rendőrség őrizete alatt.

(Orosz beszély.)

Közlő: Dr. Nagy Zsigmond.

— Engedelmet kérek — szakította félbe a tábornok, nem értem önt. Miféle pénzről beszél beszélni?

Pallen úgy érezte, hogy eláll a vérkeringése. A falak forogtak vele és körülszárkáltak nagy nehézen birta kinyögni:

— Arról a százezer rubelről, a melyet két órával ezelőtt adtam Excellentiának a kezébe. Hisz lehetetlen, hogy megfélekezett volna róla.

Néhány pillanatig erősen a szeme közé nézett a tábornok Sergiusnak, azután kérde:

— Hol adta ön át nekem azt a pénzt?

Pallen csaknem kétségbeesve kiáltotta:

— Szobámban, a szállodában! Ön eljött hozzám megmondani, hogy az a pénz biztosabb helyen lesz a rendőrségnél és ajánkozott, hogy elteszi azt számomra addig, míg az ehínségek bizottságának az a két tagja, a kik közül valamelyiknek ezt az összeget át kell vala adnom — hazaérkezik. De hiszen — és itt könnyű szökött az ifjú szemébe — Excellentiád jól tudta, mint azt, hogy a pénzzel Szt.-Pétervárra megérkeztem.

A tábornok szemében valami sajátosság indulat tüze villant meg, midőn újra meg szólalt:

— Azt mondja ön, hogy én ma reggel

Közgyűlés előtt.

II.

(A városháza építésének ügye.)

** Az anyakönyvi hivatal ügyénél nagyobb fontosságot tulajdonítunk a városháza épület kibővítésének, a mely már égető kérdést képez évek óta. Mióta azonban az építést felvállalt Havranek és Adriányi czég a részleges költség számítását benyújtotta a városi tanácshoz, azóta az ügy állandóan napirenden van.

Hogy mi mégis mindezeideig bővebben nem foglalkoztunk vele, annak oka főleg az volt, hogy be akartuk várni a jog- és pénzügyi bizottság határozatait e tárgyban.

Most, miután a hozott határozat már nyilvánvaló a városháza építésének ügyében, is mertetjük azt s a mennyire e lap terjedelmengedi, elég bőven és komoly megjegyzéseinket mi is megtegyük, megvilágítva az érdekek mindkét oldalát.

Foglalkozni kívánunk pedig az új városháza építésével.

Először pénzviszempontról a városháza felépítésének összes költségei kitesznek 352.000 forintot az utolsó és végleges megállapítás szerint. Azon városi közgyűlés idejében pedig, a mikor a városháza kibővítését a közgyűlés kimondotta, az építési alap kitett 230.000 forintot. Ezt szavazta meg a közgyűlés akkor az építés ezeljaira, a belső felszerelés költségeit azonban az építési alapnak a jövő évig gyümölcsöző kamataiból kívánta fedezni. Ha már most vesszük azt, hogy a 230.000 forint kamatos kamataival együtt kinövi magát — mint azt a város számvívője is jól kiszámította — a jövő év közepéig mintegy 270.300 forint, akkor is még 81.700 forint lesz legalább a szükséges ahhoz, hogy a városháza építéséhez, hozzáfoghassanak. Ebbe aztán természetesen bele van számítva a belső felszerelés, költözködés, ideiglenes házbér, vízvezeték stb. költségei. Elejtették azonban a központi fűtést, a mely nagy hátránnyá-

ra lesz az új épületnek. A költségvetésben ugyanis lokális fűtés van felvéve 3900 forinttal, a központi fűtés pedig kerülne 15000 forintba amannak évi költsége 5865, emennek csak 2126 forintra kerül, holott ezáltal a lépcsőház és előcsarnok is fűthető. Első kívánságunk tehát, hogy központi fűtés rendeztessék be, miután világos, hogy ennek előnye jóval felülmúlja a másik fűtési módozatot. Ha jövőre is tekintettel lenne a jog- és pénzügyi bizottság, ezt rögtön be kellett volna látnia. A mostani több kiadás az évi tetemes költség megtakarítása, mihamar fedezve lesz.

De nézzük most már, hogy ha a városháza építése 353.000 forintba kerül, — (legalább S t a h l Géza h. főmérnök szavát adta, hogy semmiesetre sem kerül többbe a fedezetlen hiány miből fog előkerülni? A jogi és pénzügyi bizottság a nagyobb építetű bizottság javaslatára kimondta, hogy e célra egy 100.000 frtos kölcsönt fog felvenni.

Hát most már ugy vagyunk ezzel a városháza ügyével, hogy akár akarjuk, akár nem, belle kell mennünk.

Savanyu ugyan az alma, de mégis bele kell harapnunk. Telekürtölték már jó eleve az országot a mi szép, a mi momentális városházánkkal, a mely most fog épülni.

Idé néz Magyarország! — kiáltottak a precorok s most már nem igen hagyhatnók abban a városháza kérdésénél, a nélkül, hogy nevétségessé ne válnánk. De meg röstelenék is azon indokolással elhalasztani az építés megkezdését, hogy a gazdaság Debreczennek — u i n c s r á p é n z e. Ezt belátta még a nagy építetű bizottság is!

És most tudjuk meg, hogy miből fogja törleszteni a város a felveendő 100.000 frtnyi kölcsönt. Erre a kérdésre azt felelik: a tőke és kamatai törlesztésének fedezésére állanak a városháza északi oldalán nyíló öt új bolt és a börtönökből átalakított raktárhelyiségek bérösszegei, valamint az a kiadás megszűnik akkor, melyet a mérnöki hivatal elhelyezéséért kellett fizetni, miután az az új városházába

a Hotel du Nordban ön szobájában voltam?
— A mint hogy igaz is! Nem egészen két órával ezelőtt.

A tábornok nyugodtan felállt karoszekéből, megnyomta a villamos csengő gombját és midőn szolgálja belépett, kérde:

— Voltam én már künn ma reggel, Vaszn?

— Nem! Excellentiád ép most készült el toilettjével.

Hallgatva nézett rá a tábornok Sergiusra, a ki úgy érezte magát, mintha valami csufalom üzné vele gonosz játékát. Egyetlen szót sem volt képes szólani. Nyelve megmerevedett s szájpaddlásához ragadt.

Akkor a rendőrfő újra ugyanolyan nyugodtsággal fordult szolgálja felé: Iván, álljon elő rögtön a szánkóval, te pedig hozd a bundámat.

Azután udvariasan Pallen felé fordult s így szólott hozzá:

— Szabad lesz felkérnem, hogy kísérem el?

Pallen gépiesen követte a tábornokot az előszobába, a hol egy másik szolga a köpenyegét segíté rá.

— Voltam én már künn ma reggel, Nikolaj? — kérde a generális ettől is.

— Nem, kegyelmes uram! Ión a válasz Lementek a lépcsőn s a rendőrfő ugyan-

azt a kérdést intézte a kapushoz is, aki mély meghajlással nyitott előttük kaput. Sergius ugyanazt a választ hallotta, a mit már azelőtt két ízben.

Nem sokára ott ült a mellett a talány-szerű egyenruhás egyén mellett abban a szánkóban, a mely el két sötétszürke volt fogva, s a melyet ma reggel ott látott a szállója előtt, és újra hallotta, még pedig a lehető legnagyobb zavartágban, a mint a kocsis mondotta: Excellentiád ma reggel még nem hagyta el szállását.

A tábornok valami parancsot adott kocsisának, a mit azonban Pallen, bár hallottá, izgatott lelkével nem tudott megérteni.

Gyors hajtásban repült a szánka. A benne ülők az egész idő alatt szót sem váltottak. Végre elértek a »Hotel du Nord« elé.

Az apró francia kijött a kapu elé s udvarias hajlongással ajánlotta Ő Excellentiának szolgálatát.

A tábornok kérdésére: Voltam én már ma itt a szállóban? udvarias, mosolygó ábrázattal felele: Igenis, kegyelmes uram! Két órával ezelőtt Monsieur Pallen szobájában, ha parancsolni méltóztatik, Monsieur személyesen fogja Excellentiádat felvezetni.

A tábornok gyorsan kiugrott szánkjából, s a még mindig szótalan Sergiusnak intett, hogy vezesse szobájába s mentükben a kellnerekhez mindenütt ugyanazt a kérdést intézte és a felelet is folyton ugyanaz volt.

Pallen szobájába érve, mindent szemügyre vett, kikutatta a szekrényeket, kérdezte, hogy hol ült, mit mondott? s azután újra visszaült a szánkájára.

Miután a rendőrtől, a ki a közelben őrt állott, meghallotta, hogy az látta étezelőtt két

be fog költözködni és még az árlejtésnél is gondolnak pénz megtakarítására. Szóval beszélnek most közgyűlés előtt mindent csak legyen szavazva a 100.000 frtos kölcsönt.

Hát mi sokat hittünk a Róka komának, sokat is becsapott bennünket, azért biztositókat kívánunk arra nézve, hogy az esetben, ha a számítások közül valamelyik egyáltalán nem, vagy balul ütne be, a város ne nyulhasson akkor a polgárok vagyónához!

2. Technikai tekintetben már részletebben nem foglalkozhatnánk a városháza leendő új épületével, mindössze konstatáljuk, hogy a látott terrajz elég impozáns külsőt mutat, a mely bizonyára diszere fog válni Debreczennek. A hivali helyiségek tágak és kényelmesek. Megjegyezzük azonban azt, hogy technikai tekintetben sem elégit ki bennünket teljesen a Haranek és Adriányi czég.

A költségzámításba ugyanis nem foglalták be az épület főhomlokzatára tervezett két álló és két ülő szobor költségeit, melyek mintegy 8000 frtra tehetők, továbbá a diszterem és lépcsőház falaira, mennyezetére illő allegorikus és történelmi képek ára sincs a költségvetésbe. Már pedig ha ennyi költséget nem kímél a város, akkor legyen minden tekintetben olyan az a városháza, hogy az semmi kívánnivalót ne hagyjon maga után. De meg lehetetlen is az, hogy a költségvetés keretén belül ezek fedezése ne lenne keresztülvihető.

A hivatalok elhelyezését illetőleg pedig már a jog és pénzügyi bizottsági javaslat olyan, a melyet a közgyűlésnek okvetlen meg kell változtatni. Ilyen először is a tömlőcz ügye, amely számára az új városháza épületében nincs hely. Kitelepítették a tömlőcz helyiséget azon indoklással, hogy a rendőrség államosítása küszöbön lévén, akkor úgy is új rendőrségi palota fog emelteni és a közigazgatási tömlőcz azon épületben lesz úgy is elhelyezve.

No hát a rendőrség államosításába még Perczelen kívül más is beleszólt, de meg

nem is lehet ily bizonytalan esetre számítva a városnak kiteni magát annak, hogy egyszerre csak tiz-husz rabnál többnek nem tud helyet adni. Hisz ez abszurdum volna. Ott van továbbá az a körülmény is, hogy a katona, ügyosztályt meghagyták a régi Komáromy-féle házban, holott helyiségei oly dohosok, piszkosak és sötétek, hogy emberkinzás azokban dolgozni is. Röviden még megemlítjük hogy az anyakönyvi hivatal helyiségei sem felelnek meg a czélnak, a mennyiben — kevés számú, eldugott helyen. rossz bejárattal és kellemetlen fekvéssel bíró szobák bocsáttattak az anyakönyvezetők rendelkezésére.

Kívánatos dolog tehát, (és az intézék nagy felelősséget vállalnak magukra mindezekért), hogy figyelemmel legyenek mindenekre azok, a kiket illet, mert legfőbb az, hogy az összes hivatalok kellő elhelyezést nyerjenek, ne hogy újabb ötévműlva szűkebbnek bizonyulván a hivatali helyiségek, a városház bővítése újra akut kérdéssé váljék.

3. Más kérdés azonban az, hogy a mostani épület tetejének bontásához a jövő év február 1-ével hozzáfoghatnánk-e? Tudvalevőleg a helybeli üzletvezetés, melynek helyiségét akarja a város ideiglenesen elfoglalni felajánlotta, hogy ez évi november 1-ével költözködjék a Hángaria épületéből, de ha akkor nem tenné, úgy a jövő évi április 1-ig nem huzerkodik ki onnan. A városi tanács nem intézkedett ez ügyben, talán sajnálta azt a házbért a melyet november 1-től febrnár 1-ig fizetnie kellett volna s így most már bizonyos az, hogy az építkezések megkezdésekor a hónap 1-én kell fog, ha csak a városi tanács nem fog február 1-ére teremteni olyan helyiséget, a melyben az összes városházi hivatalokat elhelyezheti. Itt is mulasztás terheli a városi tanácsot!

Ezeket ösmertettük röviden a városház építésének ügyét. Az illetékes körök vegyék figyelembe és cselekedjenek a szerint. Mi azt

hiszük csak a helyest és jót mondtuk, — azért mindezek teljesítése javára lehet csak magának a városnak is.

Az ivás történetéből.

A szerelem mellett semmit sem magasztaltak annyira, mint az ivást. A költők megénekelték, és a régiek Bachus tiszteletére gyakorta rendeztek ünnepeket.

Mióta Noé apánk az első kortyot itta saját termései borából, azóta a keleti népeket kivéve, alig akad nép, amelynek áldozó szertartásából a bor hiányozna. A kedvderítő nedű minden ünnepélyes szertartáson szerepel. Keresztelőnél, névnapon, esküvőn, de még a halotti toron is felhangzik az ének:

Ej! haj! igyunk rája
Ugy is elnyel a sir szája...

A görögök és rómaiak az ivás tekintetében is hallatlan dolgokat műveltek lakomáikon. Boraikat Chios, Lesbos és Rhodusból nyerték és olyan mérték-telenül őrítgették a kancsókat, hogy a józan spártaiak erkölceseit is megmetyélezték. Itt azonban annyit szükségesnek vélt tenni a tanács ovóintézkedésül, — hogy egy sárga földig leitatott rabszolgát hajszolták végig az utcákon, hogy a lakosságot a részegség utálatosságával elriaszassák az ivástól.

A rómaiak tivornyaikon magister bibendit választottak. Az ünnepektől nevének minden betűjére külön serleget őrítettek, azután ittak a kilencz muzsáért, a három gráciáért és végül jöttek a vadpohár-köszöntők, — éppen mint nálunk. A serleget körömpróbaig ki kellett inni és az maradt győztes, aki a többi az asztal alá itta.

Az első serleg báránynya változtatta őket, a második oroszlánya, a harmadik disznóvá. Nálunk még több fokozat is van.

Általában azt tartják, hogy az első pohár oltja a szomjat, a második egészségre válik, a harmadik igaz gyönyörűséget okoz, a negyedik jókedvet, az ötödik szerelmessé tesz, a hatodik álmosá, a hetedik elálmosít, a nyolczadiknál ingerkedünk, a kilenczedik felharagit, a tizedik felbűszit, a tizenegyediknél a törvényt gyűlik meg a bajunk és a tizenkettedik állatá aljasit. Hogy ez a sorozat teljes legyen ahhoz természetesen jóféle bort kell csillogtatni a pohárba, nem afféle háromembereset, mert akkor még hamarabb jutunk a végére.

A régi időkben asszonyoknak és gyermekeknek szigoruan meg volt tiltva a szeszes italok élvezése. Az asszonyoknak csak anyaságuk után jutottak egy-

órával a Szent-Sándor kolostor irányába elhajtatni, így szólt:

— Nos akkor, Pallen ur! kérem, üljön ide mellém!

A lovak megindultak s a szán sebesen, mint a szél, repült a megfagyott havon. Mindenik őrszemmel megállottak egy szempillantásra, s a kérdésre adott felelet mindig csak ez volt: Excellentiád két órával ez előtt hajtatott itt el a kolostor felé.

Kevéssel a kolostor kerítésén innen az irány hirtelen megváltozott, egyik utcából ki, a másikba be, zeg-zugos irányban, de nyílt sebesen haladtak s Pallen azt sem tudta, éber-e van-e hát, vagy valami varázslat hatása alatt?

Minden utca végén ismételték a rendes kérdést, a míg végre a tábornok ezt a választ kapta: Excellentiád körülbelül két órával ez előtt állott meg azelőtt a szürke ház előtt, a mely jobb kéz felől ide a harmadik.

E szóra a tábornok szeme elvesztette eddigi merev kifejezését, orlyukai kitágultak, érdeklődése tetőfokra hágott... vadaszhoz hasonlított, a ki a vadat közelében érzi.

A közrendőr észrevette ezt a változást főnökének arcvonásain, látta, hogy valami rendkívüli van történőben, de hogy mi, arról képezelet sem volt.

»Abba a házba mentem be tehát« — ismétlé a tábornok s lehajolva, élesen a szeme közzé nézett a rendőrnek. »És aztán kijöttem-e megint?«

»Nem. Excellenciád! A mennyire én lát-

tam, nem... azaz hogy talán mégis lehetséges...

»Semmi lehetőség!...« felelt a rendőr. »Csak arra felelj, a mit kérdezek! Hol maradt a szánom?«

»Az rögtön visszafordult s eltűnt a legközelebbi saroknál. Meglehet tehát, hogy Excellentiád másik szánon...«

A rendőr halálsápadt lett, a mint a rettegő főnök újra baragosan a szavába vágott: »Semmi gyanítás? Érted? És most...«

Sergius nem érthette meg a most következő rendelkezéseket, a melyeket a tábornok halk hangon közölt emberével.

A rendőr jobbra át-ot csinált s lélekszakadva futott végig az utcán; a szánka meg a melyből a tábornok és Sergius kiszállottak, elhajtott s a legközelebbi sarkon befordult.

Mikor a két férfi a megjelölt ház kapuján belépett, Sergius észrevette, mennyire megdöbbent a kapus a tábornok meglátására, s midőn ez megkérdezte: Itt lakom én? rémülten felelt:

»Igenis tábornok ur, a harmadik emeleten balra.«

De a második kérdésre: »És itthon vagok én?« visszahökölt s úgy nézett mind a kettőjükre, mintha az elméje bomlott volna meg.

A tábornok ügyet sem vetett rémületére s hidegvérrel ment fel Sergius kíséretében a harmadik emeletre.

A mint felértek, egy tekintetet vetett az ablakon át az utcára, aztán megelégedett

arczczal fordult a folyosó ajtója felé és hozszan és szilárdan megnyomta a villamos csengő gombját.

A cseléd bejött kinyitotta, mintha csak látogatót várt volna. De a mikor a rendőrfőt meglátta, a feje fennakadt, s a szája nyitva maradt az ámulattól.

»Itt lakom én?« Görcsös fejbiccentés lön a válasz. És a második kérdésre: »Hol van a szobám?« a szobaleány mélyen felsóhajtott és gyorsan hátrálni kezdett, szemét folyton a tábornokra helyezve, mintha valami delejes erő kényszerítette volna rá. Most kinyújtott jobb-jával egy ajtóhoz ért; hallgatva megállott s a bejáratra mutatott.

A tábornok minden teketória nélkül megnyomta a kilincset s a következő perczen egy tágas szobában voltak, a melynek két ablaka az utcára nyílt.

Pallen idegei a végtelékig feszültek már. Borzadva látta, hogy egy férfi alak, háttal az ajtó felé fordulva, egy nagy kerek asztalon egy halom bankjegy olvasásával és osztályozásával foglalkozott.

Egy szürke paróka ott volt a padlón a széke mellett és az ágyra hanyagul odadobva hevert egy tábornoki egyenruha — hü utánzata annak, a melyet a rendőrfő viselt.

Az ember belépésükkor hátra sem nézett, csak bosszusan nézett feléjük: »Hol kés-tél oly soká Dimitriev Pál?«

És mikor a rendőrfő hatalmas jobba vállára csapott, rekedt kiáltással ugrott föl székéről s egyszersmind jobb-jával a pisztoly felé kapott, a mely ott volt az asztalán. De a

egy ital borhoz, míg Romulus az ifjakat egyáltalán eltiltotta az ivástól.

Egy fejedelem, a nevét nem jegyezte fel az utókor, naponként csupán egy pohár bort engedélyezett alattvalóinak.

Egyszer egy részeg embert vezettek eléje, aki azt erősítette, hogy nem szegte meg a parancsot. — Hogyha egy pohárral iszom, mondotta, más emberről változom, és ez a „másik” is megköveteli azután a maga poharát.

A legjózanabbak, akik a próféta parancsára kiirtották szőlőiket és csupán pálmabort isznak.

A törökök a champagnert szüresölik, mert ez nem bor és így nem tiltja a korán.

A perzsák minden időben szerettek inni és köztük is született Hafiz, aki a legszebb borsdalkokat írta. — Már XI Ptolemeus király 30 láb hosszú aranyból készült ivóserleget hordozott magával utjain és a józanokra adót vetett. Ez a pénzügyi művelet határozottan szerencsétlennek bizonyult, mert kevés jövedelmet hozott országában, akit meg lehetett volna adóztatni.

A XVI században tivornyáztak leginkább az emberek. A lovagok, de még a szépséges várurnók és kisasszonyok is nagyon üritgették a kancsókat. A Lichtenstein család krónikáiban olvasható, hogy a várkisasszonyra naponként négytize bor jutott.

A kolostorokban akkor is, ma is értettek a torok megneveléséhez.

Érdekesek az edények is, amelyekből különböző népek az italokat élvezték. Azonkor óta, amikor még ellenségeik koponyáiból ittak áldomást, nagyon átdosultak az ivó-edények. A régi germánok szarvakkal ittak, azután jöttek a vásák, kancsó és serlegek, de éppen olyan gyengéd formában, amiként az ma használatos. Egy vörös borsnak „csizma” sörnek a kiürítése nemcsak az ivó torkát, hanem izmait is próbára teszi.

Akadnak rajongó lelkek, akik a gyöngyöző pezsgőt rózsaszínű női cipellőkből is itták, a magyar legény meg felhajtja a bort azomód az üvegből és az üres üveget odacsapja a falhoz.

Miként igyunk, mit és mikor, az izlés természet dolga. Az ivásnál is áll, hogy „a hány ház, annyi szokás”, de jól mondja Brillat-Savarin az inyesség nagy mestere hogy aki megterheli a gyomrát, vagy leissza magát, nem ért az evéshez, iváshoz.

Gastron.

tábornok gyorsabb volt nála s hatalmába kerítette a fegyvert és a pisztoly esővét ellenfele homlokának szegezve, higgadt hangon így szólt hozzá: „Most már nem menekülhetsz kezemből! A házat embereim fogták körül. Régóta nyomokban vagyok már, barátom! Ma reggeli merényleted csordultig töltötte türelmem poharát. Es czinkostársad, Dimitriev Pal...”

Míg a tábornok beszélt, a lépcsőn és rögtön azután a folyosón lépések zaja hallatszott és éppen mikor azt a nevét kimondotta, egy csapat rendőr jelent meg az ajtóban. Egy tagbaszakadt, betyáros képű embert fogtak közre, a kinek kezén-lában nehezt bilincs esőrgött.

Sergius, bár egyébként nem volt gyáva, megremegett arra gondolva, hogy mi lett volna az ő sorsa, a ezeknek gonosztevőknek ha a keze közékerült volna.

Hogy minő megkönnyebbült lélekkel jutatta Pallen Sergius Georgiots még az nap délután rendeltetési helyére a százezer rubelt, elképzelheti a nyájas olvasó. A reggel kapott sürgöny természetesen szintén a merényletbe tartozott, mert az illető urak már az nap reggel visszatértek a fővárosba.

Este ott lehet látni Sergiust a szobájában az apró francia hotelierrel, a kinek jutalmul azért a jó tanácsért, legkiünőbb pezsgőt kellett pinczejéből felhordania. S míg poharuk a habzó italtól telten tisztán koccant össze, ők maguk felvidultan beszélgettek a rémes nap átelt izgalmairól.

(Vége.)

Tanügy.

Az országos közoktatásügyi tanács új szabályzatát — a mint a Budapesti Értesítő írja — ő felsége már jóváhagyta azon módosítással, hogy a tanács tagjait nem a király, hanem a közoktatási miniszter nevezi ki. Nem hagyta jóvá ő felsége a király az új szabályzat azon pontját sem, mely szerint a tanács tagjai a közoktatási tanácsosi címet viseljék. Mielőtt azonban az új szabályzat életbe lépne, nehéz feladat vár a közoktatásügyi miniszterre, szervezni kell t. i. ama testületet úgy, hogy képes legyen a megfelelő hasznos munkát teljesíteni. Célját a miniszter csak úgy fogja elérni, ha jól tudja megválasztani azon személyeket, akiket a fontos tisztség betöltésére akar kinevezni. A miniszternek mindenestre tekintetbe kell venni azt, hogy a tanácsban a tanügy minden ágában egyformán képviselve legyen s intézkednie kellene, hogy a vidéki tanterviak is kellő arányban foglaljanak helyt a tanácsban, mert ezek legjobban ismerik a vidéken előforduló tanügyi hiányokat és bajokat. A földolgo pedig, hogy a tanács tagjai egytől-egyig szakemberek legyenek.

Mutató tábla.

Szerkesztőségi hivatalos órák: d. e. 9—12-ig d. u. 2—5-ig.

Kiadóhivatali hivatalos órák: d. e. 6—12-ig, d. u. 1—8 óráig.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6—7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3—6 óráig.

A kir. tábl. hivatalos órák: a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6 óráig tartanak. — Az iktató-kiadó-hivatal és az irattár a felelők felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt: **Felülvizsgáló tanács** szóbeli tárgyalásai szerdán, vagy ha szerda ünnepre esik, csütörtökön tartatnak meg. Jegyzőroda a Podmaiczky házban d. e. 9—11 s d. u. 2—4 óráig; iroda v. ezetje az iratokat d. e. 9 és d. u. 4-veszi át.

Muzéum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 1 órák, ünnepnapokon d. e. 11 órák.

A debreczeni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Othona” keresk akadémia palotájában.

Az anyakönyvi hivatalból.

Házassági bejelentések 1895. nov. 22.)

Szabó Mihály és Bendi Erzsébet.

Kocsis János és Pataki Eszter.

(Születtek 1895. nov. 21-én.)

Tivadar Erzsébet (Lajos r. k.)

Németi János (András ref.)

Fischer Géza (Julianna ref.)

Pataki András (György ref.)

Kántor Veronika (József ref.)

Tar Julianna (Erzsébet ref.)

Nagy György (Imre ref.)

Csehi József (Maria kath.)

Elhalálosítások 1895. nov. 21-én.)

Bozsó Jánosné Szilágyi Sára (ref. 56 é. agy-zélt.)

Szabó József (ref. 22 hó. tüdőlob.)

Katona Eszébet (ref. 22 hó. torokgyík.)

Kissné Szatmári Julianna (ref. 22 é. tüdővész.)

Gulyás András (ref. 7 napos vesesz. gy.)

Tobias Jánosné Györfi Julianna (ref. 57 é.)

H. Kovács Mihály (ref. 35 é. tüdőgümökör.)

Rovrovcsik Ede (agyhüvés.)

Ujdonságok.

Istenisztelek Folyó hó 25-én vasárnap az ev. ref. templomokban az istenitisz-

teletek a következő sorrendben tartatnak meg: a nagytemplomban K. Tóth Kálmán lelkész, a kistemplomban Dicsőfi József lelkész, az ispotály templomban Szilágyi Imre s. lelkész s a Kossuth-utcai templomban Ferenczy Imre s. lelkész.

Epilogus a püspöki jubileumhoz.

Főtiszteletű és méltóságos Kiss Áron püspök urnak nyolczvanadik születés napjáról adott tudósításunk pótlékaul a történelmi hűség kedvéért közöljük, hogy akkori közleményünk leadása után üdvözlő táviratokkal tisztelték meg szeretett főpásztorunkat: Dr. J. ó Imre nagy-körösi ev. ref. főgymnasiumi tanár, Dr. Dezső Gyula, Losonczy László, Kovács Ferenc és Oláh Károly nagy-körösi ev. ref. főgymnasium tanártestülete. Egyben tudatjuk, hogy szeretett főpásztorunknak tulajdonképpen ma, november 22-én van a születése napja, s debreczeni tisztelői csak azért anticipálták e napot, mert püspök urunkat hivatalos tiszte mára Budapestre szállította, az egyetemes magyar reformált egyház egybegyült egyházi és világi méltóságai mai napon adnak őszinte tiszteletüknek ünnepélyes alakban kifejezést.

* Jóváhagyott közgyűlési határozat.

A belügyminiszter ma érkezett leiratával jóváhagyta azon közgyűlési határozatot, melyben az a debreczeni ágostai evangélikus egyháznak három évre, évenként 500 frt segélyt szavazott meg.

* Presbyteri közgyűlés.

A tegnapi délután 3 órakor az ev. ref. egyháztanács közgyűlési termében tartott presbyteri közgyűlésen Simonffy Imre főgondnok és Némethy Lajos lelkész elnökölt. A közgyűlésen leginkább lolyó ügyek kerültek napirendre, azonkívül megejtették az adópenztárnok választást is. Adópenztárnokká közfelkiáltással Pongó Lajost választották meg.

* Gyászhir.

Mészáros János, a függetlenségi párt veterán tagja, tegnapi nov. hó 21 meghalt. Benne a függetlenségi eszmék torhetetlen bajnokát vesztettük el. Nemes lelkedessel harcolt mindig a lobogó alatt, nem tudták eltorntítani a fenyegetések, ijesztgetések sem. A hivatal emberei anyagilag tönkre tehettek ugyan, de elvét meg nem ingathatták. A függetlenségi körnek sok éven zászlótartója volt a megboldogult. Halálhíre gyászba ejtett mindnyajunkat, a hű elvársat siratjuk benne. Legyen emléke áldott. A derék függetlenségi polgártársnak elhunytára vonatkozólag vettük a következő gyászjelentést: Mélyen megsomorgott szívvel tudatjuk, feledhetetlen férjem, illetőleg édes atya, nagyatyja, após és sógornak Mészáros Jánosnak élete 71-ik, boldog házassága 45-ik évében, hosszas szenvedés után szívzselhüvés következtében f. hó 21-én d. e. 10 órakor történt csendes kimúltát. Megboldogult kedves halottunk hűlt tetemei a N.-Csapó-utcai 301-ik számú saját háztól f. hó 23-an szombaton, délután 2 órakor fognak az ev. refl. egyház szertartása szerint a Kossuth-utcai sírkertben örök nyugalomra tetetni. Mely vég-tisztelettelre, az elhunytak rokonait, barátait és ismerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Kelt Debreczen, 1895. november hó 22.

* Huszonkétezer korona főiskolánknak.

A mai realis korban és realis emberek között jólelő jeleség az, midőn látjuk, hogy vannak emberek, kik lekesednek és áldoznak a tudomány csarnokainak, hogy elősegítsék a jövő nemzedék szegényebb sorsu, de tudomány szomjas ifjúságának az előmenetelét, Ilyen jóltevők Basa Péter h.-bagosi agg ev. református lelkész (76 éves) és az ő ölete párja Györfy Krisztina, kik mai napon huszonkétezer korona alapítványt tettek a debreczeni ev. ref. főis-

kola részére. Az öreg Bas Péter a debreczeni főiskolának növendéke volt és most az ősi alma mater iránt háláját akarja leróni ezen alapítvánnyal. Bas Péter már az egyetemre való gyűjtés megindulásakor a bölcséleti akadémia céljaira mindjárt kezdetben kétezer koronás alapítványt tett. A kegyes jöltevők alapító levelüket Kiss Áron püspöknek megküldötték s abban a huszonkétezer koronát a főiskola különböző tanszakai között felosztották. Az alapító levél első részét itt közöljük:

Főtiszteletű Püspök Ur!

A debreczeni ev. ref. főiskola részére, mint annak egykori növendéke, foghatalan háláérzetem némi jelül 11, azaz tizenegyezer forintot (22 huszonkét ezer korona) kívánok alapítványképen letenni a következő móddal: A tanítóképezde, gymnasium, jogi-akadémia, theologiai akadémia, tápintézet — convictus — részére külön-külön 2 kétezer, tehát a jelzett 5 intézet részére együtt 10 tizezer forintot (20 huszezer koronát.) A bölcséleti akadémia részére már annak idején alapítványképp Basa-György alapítvány néven átadtam 1000 azaz egyezer (2 kétezer koronát) a többi jelzett alapítványok hasonló kezelése mellett kívánok adni. Az alapítványok kamatai mind a hat jelzett intézetben, első sorban a Basa Péter s Németh Judithtól s György Lajos s Garbóczy Juliánától leszármazós a debreczeni ref. főiskolában tanuló ref. növendékek, mint ösztöndíjt élveznek, ottani tanulásuk egész idején vagy folyamán. Ilyenek nem letében, a valóban szegény sorsu ref. lelkészek arra érdemes tanuló gyermekeik, ezek után a h.-bagosi, ki-újszállási, n.-bajomi (Biharmegye) s szerepi községekben lakó ref. gyermekeik, de mindenik községből csak egy-egy, ha arra érdemes. Ha az alapítványra a jelzett esetekben illetékesek nem volnának, akkor a jelzett megfelelő tanszakokban az alapítvány kamatai pályázati díj adandók ki, a kitűzendő kérdés vagy tétel jutalomra méltó dolgozatainak, a döntés az illető tanárokat illetvén.

Ezután részletezi a jöltevő és kegyes par az alapító levélben, hogy a huszonkétezer frtos alapítványt mimódon juttatják Kiss Áron püspök kezeihez és hogyan helyezik azt el.

* Házasságkötés reverzalissal. Stádlér Miklós m.-szigeti születésű, róm. kath. vallásu vasuti alkalmazott és Török Emilia ev. ref. vallásu, leendő feleség; betejestették az anyakönyvi hivatalhoz közzégyező előtt kötött azon egységüket, hogy a házasságukból születendő gyermekeiket a római katolikus vallásban fogják nevelni.

* Az új püspök beigtatása. A dunántúli ág. evang. egyházkerület új püspökét, Gyurácz Ferencz pápai lelkészt december első feleiben igtatják be püspöki székébe. A beigtatást Baltik Frigyes püspök eszközözi.

* Iskolák megnyitása. Sárváry Gyula dr. tisztii főorvos ma jelentést terjesztett be a polgármesterhez a melyben hivatkozással azon körülményre, hogy a kanyaró és vörheny járvány városunkban az utolsó héten már csak szórványosan fordul elő, javasolja, hogy az összes bezárt iskolák f. hó 25-től, kezdődőleg újra megnyitassanak. Azonban kívánja, hogy az iskolák megnyitása után még a következő övintézkedések vétessenek fogantatba: 1. olyan háztól, ahol járványos beteg van, gyermeknek nem lehet iskolába járnia. 2. A tantermek naponkint háromszorszellőztetendők, a mire az illető tanító köteles felügyelni. 3. Gyermekek, ki a járványos betegségben szenvedett, iskolába csak orvosi bizonyítvánnyal vehető fel. Így tehát e hó 25-től

gyermekzajtól lesznek hangosak újra az iskolának eddig csendes termei. Az összes óvodák azonban még bezárva tartandók — javasolja a tisztii főorvos — mivel a hat évnél fiatalabb gyermekek között járvány még nem szűnt meg.

* Az izr. iskola segélyezése. A szeptemberi városi közgyűlés a helybeli zsidó iskola segélyezésére a rendes költségvetésben fölvevett 1053 frt 48 krnak 1500 frtra kiegészítésül a rendkívüliek közé 446 frt 52 krt vett föl. — A belügyminiszter határozatot most jóváhagyta.

* Elkobzott román könyvek. A belügyminiszter ma érkezett leiratban tudatta a városi tanácssal, hogy a város területén található tizenkét, egyenként felsorolt román könyveket, államellenes tanok hirdetése és az állam ellen való izgatás miatt koboztassa el. A felsorolt könyvekből uem hiányoznak Urechia ur könyvei sem.

* Vidéki hírlapírók értekezlete. A „Nagyvárak“ 25 éves jubileuma alkalmából Nagyváradon megtartott vidéki hírlapírói értekezlet elhatározta, hogy december hó 8-án Budapesten a hírlapírókat segélyező egyesület alakítása ügyében újabb értekezletet tartanak. A tárgya Hindy Árpád, a „Kolosvár“ szerkesztője, mint elők s Fehér Dezső, a Nagyvárad szerkesztője, mint jegyző, levelet irtak Rákosi Jenőnek, az „Othon“ elnökének, melyben a tanácskozára az Otthon helyiségének átengedését kérik s az is, hogy erre az értekezletre a fővárosi kollegákat is hívja meg. Ugyancsak ok lelkes hangu levélben hívják meg a vidéki kollegákat a gyűlésre.

* Összerogyott a kórház előtt. Tóbiás Jánosné, Györfi Juliánna 57 éves asszonynak testén egy hideg tályogos seb volt, a mely az utóbbi napokban már életét fenyegette. Elment hát a kórházba, hogy a tályogot operáltassa. Ott azonban a kórházi orvosok kijelentették előtte, hogy sebe gyógyíthatatlan és okvetlenül halálát fogja okozni. Ugy is történt. A szegény asszony a mint a kórházat el akarta hagyni, a kapu előtt holtan rogyott össze.

* A tánciskola megnyitása. A tánczolni vágyó ifjúságnak bizonyára lelki öröme fog szolgálni az a hírünk, hogy Alföldy Károly táncziskolája folyó hó 23-án újra megnyílik.

* Meghívó. A „Zion“ debreczeni betegsegélyező egyesület (saját helyiségében: főpiacz 1903 földszint) 1895 évi nov. hó 24. délután 4 órakor választmányi ülést tart, a melynek tárgysorozata a következő: Jelentés szept. okt. hónapok ügykezeléséről, pénztárforgalmáról. Előterjesztés tisztii fizetések emelése tárgyában, a gyógyszereszek átírata, az 1896 évi budget, végül folyó ügyek.

* Az első hó. Az idei ősz nagyon kedvező a szegény emberekre. November vége felé járunk és még mindig elég enyhe az idő, nélkülözni lehet a fűtést. Ma délbe azonban figyelmeztette az idő az embereket, hogy készüljenek; leesett az első hó. Egy negyedóraig tartott a hó szállongása, vékony fehér pelyhek haldogáltak, míg a hideg szél járt. Nem tréfának való hideg lett, hanem a tél gyors közeledését hirdető hideg.

Rögtön megelénkültek a szén- és fákreskedések. És a többé-kevésbbé világos felöltök úgy eltűntek egy óra alatt, mintha sohasem lettek volna. Ellenben a szabóknál sűrűn hallatszanak a kiáltások:

— Mi lesz már azzal a téli kabattal? Egy órai gyenge havazás, melynek még a nyomai is alig látszanak, így megváltoztatja a hangulatot. Börzei nyelven szólva: az időkrachnak a szele jár.

* Két tanuló felvétetik. Gyenes Lajos üzletében.

* Ügyvédi, bírósági és végrehajtói nyomtatványok. u; m: Rendes értesítvény, Ertesítvény hasznabérletről, Kielegítési biztosítási könyv,

Kézbcsítési iv,
Felhívás (tulajdoni igény érvényesítés),
Árverési hirdetemény,
Végrehajtási jegyzőkönyv,
Rendelvény,
Árverési jegyzőkönyv

100 egész ivenként 80 krért folyton kapható Hoffmann és Társa könyvnyomdájában, a főpostaváll szemben.

Táviratok,

Országgyűlés.

— Távirati tudósításunk. —

Budapest, nov. 22

A képviselőház mai ülésén napirend előtt Sima Ferencz szólott és Perczel belügyminiszternek a csongrádi ügyben hozzá intézett interpellációra adott feleletére tett több éles megjegyzést.

Az ellenzék gyakori helyesléssel kísérte Sima felszólalását.

A költségvetési vita folyt ezután rendes medrében tovább és a mai nap szónokai is mind ellenzékiek voltak.

Szederkényi Nándor, Beöthy Ákos és Péchy Tamás beszéltek nagy hatással, mindannyian a költségvetés ellen.

A függetlenségi pártok egyesülése.

Budapest, nov. 21. (A Debreczen eredeti táv.) A függetlenségi párt mindkét árszálata tegnap este 6 órakor saját körhelyiségeiben értekezletet tartott, melyen öt-öt tagu bizottság kiküldését határozták el. Az Ugron párt: Szalay Károlyt, Ugron Gábort, Meszlényi Lajost, Hoitsy Pált és Szederkényi Nándort. a Justh-párt: Kossuth F., Justh Gy., Haviar D., Komjáthy Bélát és Thaly Kálmánt küldötte ki. A bizottság Kossuth Forencz lakásán holnap este közös értekezletet tart, melyen az egyesülés módozatait fogják tárgyalni

Ismét affaire.

Budapest, nov. 21. (A Debreczen eredeti táv.) A Pesti Napló tegnapi számában foglalkozott Hock Janos legutóbbi képviselőházi beszédével, melyet erős bírálat alá vesz.

A kérdéses cikk miatt, melynek személyes éle van, Ivánka Oszkár magáéva tette Hock ügyét, hir szerint provokálni fogja Vészi Józsefet, a „Pesti Napló“ fő-szerkesztőjét.

Havazások mindenfelé!

Budapest, nov. 22. (A Debreczen eredeti távirata) Az ország minden részéből erős havazást jelentenek. Különösen az észak-keleti részekből jelentenek nagy havazást hófúvással egyetemben. Galiciában több helyt megakadt a vasuti összeköttetés.

Irodalom és művészet.

Meddő pályázat. A „Szabadkai dalegyesület” ez évben népdalokra hirdetett pályázatot s ezeknek díjazását 200 koronában állapította meg. A bíráló bizottság a beérkezett 17 pályamű közül egyet sem talált méltónak arra, hogy a díj kiadassék. A dalegyesület ezért újabb pályázatot fog kiírni s abban 400 koronát kitevő díjakkal fogja jutalmazni a pályadíjnyertes műveket. Felette módon örvendünk ama körülménynek, hogy hazánkban akadnak már olyan dalegyesületek, melyek pályázatot hirdetnek a zeneirodalmi működés czéljából; de másrészt sajnos jelenségnek kell tapasztalunk azt is, hogy 17 beküldött művel szemben meddő maradt a díj kiadása. Ez utóbbi már gondolkozóba ejti az embert s arra a meggyőződésre juttatja, hogy még igen kevesen vannak, kik jó és hibátlan munkát tudnak produkálni. Illetve azok, a kik értnek és tudnak a dologhoz, kikben melegeg és ihlet van, azok rendszeren vagy elmulasztják a pályázati határidőt, sőt megeskik az is, hogy a pályázatok eléggé közhirre adva sem lesznek. A „Szabadkai dalegyesület” jobban tenné, ha azt mondaná ki, hogy a pályadíj ezuttal minden esetben, a legjobbra ki lesz adva, szigorú és objectív bírálat kíséretében, hogy ezáltal az illető tudomást szerezzon a bírálók felfogásáról; továbbá bíráltassanak meg az összes beérkezett művek s ezekről is adassék ki az okok, miért nem felelt meg az a mi beírt küldve. Ha ezt teszi a nevezett egyesület, akkor érvényesülni fog a czél s tényleg hasznára lesz a magyar zeneirodalom fejlesztésének. De így czélt tévesztett dolog a pályázat s végre is akkor fogják csak kiadni a 400 koronát, ha erre egy nagyon kiváló zeneszerzőt különösen figyelmessé fognak tenni, hogy pályázzék, nehogy ismét meddőnek nyilvánítottassék ki a pályázat. (Sgh.)

Törvénytörvények.

Esküdtörvények reformja. Megirtuk már, hogy az igazságügyminiszter már elkészítette az új büntető eljárásról szóló törvényjavaslatot és azt az igazságügyi bizottság már tárgyalni is kezdte. A javaslatnak legérdekesebb része az „esküdtörvények reformjáról” szóló, a mely ennek értelmében a sajtóvétségeken kívül más büntetési cselekmények fölött is ítélkezni fog. A reform, melynek értelmében jövőben az esküdtörvények itélni fognak, a személyes szabadságnak, a közjognak, továbbá a levél- és távirtdai titoknak közhivatalnok általi megsértése, a rágalmazás és becsületsértés: a testi sértés; a közegészség elleni büntettek és vétségek; a személyes s z a b a d s á g megsértése magánszemélyek által; a rablás és zsarolás; a gyújtogatás, vízáradás okozása; vaspályák hajók, távirtdák megrongálása és egyéb közveszélyű cselekmények elbírálásában. — Nem esnek azonban az esküdtörvények kompetenciájára alá a következő büntető cselekmények; felségsejtés; a királyi ház tagjának bántalmazása s a király megsértése, hűtlenség, lázadás, hatóságok és országgyűlés elleni erőszak, s az izgatás különböző fajtái.

Közgazdaság.

Új zavar a tőzsdéken. A budapesti értéktőzsde csak nem tud kilábalni az izgalomból. Néhány napig nyugodtabb mederben folytatta üzletmenetét s a nagy krach után úgy viselkedett, mint a rekonvaleszens beteg. Ez illik is hozzá. De a spekulációt csakhamar meglegezte az okos tartózkodás s erejének tulbecsülésével hausse-mozgalmat indított. Az árfolyamokat rohamosan szökentette felfele s úgy viselkedett, mintha előzőleg semmi sem történt volna. Ily körülmények között a visszaesés kikerülhetlen volt. A külföldi tőz-

dék kedvezőtlen hírei, a zavaros politikai viszonyok és az egyes helyeken a nagy krach nyomán támadt fizetési zavarok meg is hozták ezt a visszaesést. Néhány napig tartó nyomott hangulat után az irányzat átesapott a baissebe s már a tegnapi utóéjszán megindult az árfolyamok az a rohamos csökkenése, mely a mai tőzsdén erőteljesen folytatódott. A börzeirodák és egyes tőkepenzések nagy kényszereladásokat végeztek és sokan attól tartanak, hogy az ultimo alkalmával újra nagyobb zavarok fognak bekövetkezni. Ennek következtében újra megindult a papiroknak dobálása a piacra s az árfolyamok nagy kínálat következtében csakhamar hanyatt-homlok rohantak lefelé. A börze megint lázba került s ezuttal még az sem tett megnyugtatóbb hatást, hogy Kornfeld, a hitelbank igazgatója odafönn volt a börzén. A börze érdekeltjei között természetesen újra a kétségbeesés kezd tért foglalni, mert ez az újabb baisse, mely még ki tudja, mivé növekedhetik? ismét igen nagy veszteséget okozott mindenfelé.

Új tyukfajta. Parthay Géza az orsz. baromfi tenyésztési egyesület igazgatója, franciaországi körútja alkalmával egy új tyukfajtaval ismerkedett meg, mely Chaporon néven ismeretes és Angolországból származik. Főleg nagy és rózsás taraja által tűnik ki. Használati értéke közepesnek mondható.

CSARNOK.

Álom.

A „Debreczen” számára, írta: **Kalocsa Róza.**

Vizsgálatra készültünk.

Iskolánk komoly szép élete, virágos udvara ünnepi színt öltött. A záró ünnepélyre a város előkelősége megjelent. Néhány rózsát, köztük egy remek Sotschild, mintha csak erre az alkalomra tartogatta volna fel gyöngéd színű, remek alakú virágait, olyan egy pár rózsával kedveskedett, hogy én azok egyikét népszerű elnökünknek, másikát a szintén népszerű főispánnak szántam.

Le is metszettem mind a kettőt nagy óvatossággal, nehogy violaszínű bársony blouze-om vagy kréme színű glaccékeztűm pecsétet kapjon, a mely okvetlenül csorbat ejtett volna ünnepségünkön.

A rózsát pedig még egy fésző bimbóját is felem nyújtotta, mintegy segítyt kérve, mert a bimbó szára, zöld csészéje telidő s teli volt zöld rózsatétivel, de ezuttal nem segíthettem rajta, mert viola színű bársony blouze-om, kréme színű glaccé keztűm . . .

... Majd küldök valakit, aki ezt a szegény rózsátot megakarítsa azoktól az undor bogaraktól, gondolám magamban s bementem a terembe, hol már éppen kezdődött az ünnepély.

Természetes, hogy megfedekeztem a szegény rózsátóról a megható beszédek s énekek közben, valamint az ünnepély végeztével a buszuzó növények, a szülők üdvözlései teljesen lebecsülték figyelmemet; azután ünnepi öltözétemtől megszabadulva, pihenni döttem.

... Ejnye ez a szegény rózsátó!

De ezt már csak inkább az önvád sugallta, mert szemeim fáradtan csukódtak le.

Egyszerre csak rózsaszínű derengés fog körül és éppen olyan illat áramlik körülöttem e derengésben, mint a Madame Rotschild rózsáké, a melyeket ma az ünnepélyen lemet-szettem, és egy fehér tünde alak jelent meg előttem ebben a rózsaszínű illatárban s komoly bánatos tekintettel szólt csendes, de mégis ellentmondást nem tűrő, parancsoló hangon.

— Jöjj velem!

És én mentem, testem sulya eltűnt, usztunk fenn a légben, soká, soká.

Volt időm megfigyelni vezetőmet, ezt a tünde, légiest alakot, öltözete csodás, mint a hal pikkelye, fehér rózsás szirmokból összerakva, de sajátságosan rózsaszínű fényt árasztva sőt a mint a játszi napsugár érinté, — úgy látszik az sem tűzött rá erősen, nehogy a gyöngéd szirmok elhervadjanak — tehát hoi a

napsugarak érinték, ezerfele színárnyalathoz csillogtak, mint a gyémánt, vagy még sokkal szebben: mint a harmatcsepp tavaszi kora reggelén, sőt ilyenkor úgy tetszék nekem, mint ha minden egyes szirm tulajdonképpen egy-egy parányi rózsából állana, de oly tökéletes formában, a melyeket halandó szemei még nem láttak soha.

Végre megcsendesítettük sebes röp-tűnket s alá szállottunk egy kisdéd kápolnába.

— Nézd! szólt vezetőm.

Egy vastag rózsátőre mutatott, melynek törzse benn volt a kápolnában, míg lombkoronáj a magas, ives vasrácsos ablakon kívüli kelet felé volt fordulva, rajta ezer meg ezer nyíló virág, fésző bimbó.

— Nézd, szólt ismét, ez a rózsátó ezer éves.* A ti időszámítástok szerint pedig ezer év hosszú idő és e hosszú idő óta mindig akadt gyöngéd, gondoskodó emberi kéz, mely ápolja ezt a szegény rózsátót, hiven, gondosan. Lásd, én a rózsák tündere vagyok . . .

E szavaknál föltekinttem reá, és csakugyan arca gyöngéd volt, mint a rózsaszirm, haja hullámos, aranybarna, mint a moharózsáé. Fején rózsakból rakott korona, de tekintete bánatos és szigorú, és én bűnös voltom tudatában nem bírtam kiállani e tekintet.

— Én neked gyönyörű rózsákat engedélyeztem, abban a reményben, hogy azokat ápolni, gondjukat viselni fogod; sőt neked alkalmad levén rá, az emberek leányai között birodalmamat terjeszted, s ezáltal sziveikben felgyújtod a nemesebb érzelmeiket, a gyöngédséget és szeretetet, és mind eme reményemből mi valósult meg? Te magad voltál hanyag rest, gondatlan.

— Igaz, rebegtem bűnbánóan, de mentsegem az, hogy sok más gondom és dolgom volt.

Szánalmas mosoly jelent meg a rózsakirálynő ajakán.

— Gyatra kifogás, mikor pár percnyi idő kellett volna hozzá és a mikor száz meg száz gyöngéd kezesked, állhat rendelkezésedre.

— Igaz, királynőm, hanyag és gondatlan voltam.

— Büntetést érdemelsz.

— Érdemlek, de légy kegyelmes és ne büntess tulszigoruan.

(Folyt. köv.)

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35. p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.94—95.
Új buza őszre 1896.	7.24—26.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.35—36.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.20—21.
Új tengeri május—jun.-ra	4.53—55

Bécsi gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 11 ó. 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	—
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.29—30.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.70—71
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.55—56.
Tengeri máj-jun.-ra	4.86—87.

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet. 46. Páratlan bérlet 46.

Szombaton 1895. november 23-án.

PÁRISI ÉLET.

Operette 5 felvonásban. Zenéjét szerette Offenbach. Fordította: Latabár Endre. Rendező: Tiszay D.

* Csakugyan ápolnak valahol egy kápolnában egy ezeréves rózsátót.

Haszonbéri hirdetmény Tisza-Polgáron.

Egy 950 h. birtok, gazdasági épü-
letekkel, több évre kiadó. Értekezhetni és
felvilágosítást ad **Kolozsvárt** (Erdély-
ben) az

Agricola

ingatlan-forgalmi és terménybizományi
iroda.

Hirdetmény.

Vb. Weisz Zsigmond debreczeni la-
kosnak a Piac-utczai 1903. sz. ház-
nál levő üzleti helyiségében és ehhez
tartozó pinczékben a csődtömeghez lel-
tározott még meglevő s mintegy 6000
frt becsértékű italmeműek, különösen
borok, — s a fenti üzlethez s annak
pinczéihez tartozó összes felszerelések-
re a beérkezett zárt ajánlatok közül a
csődválasztmány mai napon tartott ülésében
egyiket sem fogadván el, azon
árúk s felszereléseknek újabb s zárt
ajánlatok utjání értékesítését határozta
el. — Ennélfogva felhívom a venoi
szándékozókat, hogy a fenti becsérték
10%-ának, mint bánatpénznek csatolásá-
val, mától számítandó 8 nap alatt,
vagyis a f. 1895 évi november hó 29-ik
napja déli 12 órájáig alólirott csődtömeg-
gondnoknál az üzleti helyiségben, vagy
Szilágyi Imre ügyvéd Csapó-utczai 336.
sz. háznál levő irodájában beadhatják.

A csődválasztmány a beérkezett
ajánlatok felett a f. évi december hó
8-ik napja d. u. 6 órájáig határoz, az
ajánlatok tehát ezen napig az ajánlat-
tevőkre feltétlenül kötelezők; a választ-
mány fentartja magának a jogot az
ajánlatok el- vagy el nemfogadása felett
tetszése szerint határozni; az elfogadott
ajánlati összeg, a választmány ide vo-
natkozó határozatának kézbesítésekor, a
bánatpénz elvesztésének terhe alatt, tö-
meggondnok kezéhez azonnal és kész-
pénzben kifizetendő.

Ajánlattevő s illetve vevő köteles a
Piac-utczai 1903. sorszám alatti háznál
levő üzleti helyiség és ahoz tartozó pin-
czék bérletét is a jövő évi május hó
1-ső napjáig átvenni és ezek bérössze-
geit az árúk átvétele napjától kezdve
viselni és fizetni

A megvett italmeműek fogyasztási
adója vevőt terheli.

Figyelmeztetnek venni szándékozókat,
hogy mivel a kiárulás ezen hirdetményi
határidő alatt is folytattatik, a mi a ve-
vőre ugy a helyiség, mint üzleti szem-
pontból is csak előnynyeljár, ezen határidő
alatt vagyis a f. é. nov. 22 napjától be-
folyó vételért a kiárulási költ-égek és fo-
gyasztási adók levonásával már vevőt il-
letik és vevőnek az árúk átadásakor ki-
fizetletni fognak.

Az árúk a fenti üzleti helyiségben
és annak pinczéiben naponkint d. e.
8—12-ig és d. u. 2—3-ig bármikor meg-
tekinthetők.

Debreczen, 1895. nov. 21-én.

Kovács Gábor

ügyvéd, mint vb. Weisz
Zsigmond csődtömeggondnoka.

Vásárvám árverési hirdetmény.

Az érmihályfalvai közbirtokosság tulajdonát képező érmihályfalvai vásárvám a má-
zsállatási díj-szedési joggal együtt a jövő 1896. évi jan. 1-től 6 egymásután következő évr-
f. 1895 é. decz. hó 12. d. e. 11 órakor Érmihályfalva községánál nyilvános ár-
verésen haszonbérbe fog adatni. Kikiáltási ár 3000 frt; bánompénz 300 frt. A zárt ajánla-
tok 300 frt bánompénzzel az árverés megkezdéséig alólirottán beadhatók. Az árverési föl-
tetelek szintén alólirottán tekinthetők meg.
Kelt Érmihályfalván, 1895. nov. 19.

Lovass Sándor

közbirtokossági elnök.

Ifj. Pájer József

ÜVEG-, PORCELLÁN-, LÁMPA- ES KONYHA
BERENDEZÉSI NAGY RAKTÁRA
DEBRECZENBEN.

→ Üzlethelyiség: FŐPIACZ, KOSSUTH-UTCZA SARKÁN.

Van szerencsém egy a helybeli, mint a vidéki nagyérdemű közönség becses tuco-
mására hozni, hogy az idény beálltával dusan összeállított lámpa-raktort rendeztem be.
Tartok raktáron minden jóhírnevű gyártmányú álló- és függő-lámpákat a legjobb
éggel ellátva, egész gyári áron, ugyanint Dítmár-féle nap kometten aku, dupla és a
30—40 gyertya lángú meteor-éggel, melyeket eladás előtt mind kipróbálva szolgálom.

Tartok raktáron igen finom szövésű kanócokat, lámpaollókat, lámpaüveg-kefé-
ket, petroleum-kanakat, minden egyes lámparészeket.

Ajánlom továbbá gazdagon berendezett raktáramat, u. m.: ét-, thea-, kávé-, mooca-
mosdó-, és üveg-készleteimet francia, angol s több hazai kivitelben igen jutányos áron.

Berendelő evészkészleteket, dísztárgyakat, ugy china-üzüst mint alpacóban,
árjegyzék szerint, továbbá: csont- és fanyelű asztali- és dessert-kéceket, mosdó aszta-
lokat minden kivitelben.

Szobadiszítéshez nagy választékban szolgálhatok majolika- és terrakotta-vazákat
és korsókat ugyszinte faldíszek és szobrokat minden nagyságban.

Ajánlom továbbá az abaujmegei majolikagyár szépkivitelű árúk bizományi raktárát,
a mely gyártmányból dusan el vagyok látva. — Konyha berendezéshez minden ahhoz való
kellékekkel a legolcsóbb árak mellett szolgálom.

Menyasszonyi kelengye bevásárlásnál kamatot engedményezek,

vidékre csomagolást, ládat, nem számítok.

Vidéki megrendeéseknél a csomagolásnál a legnagyobb gond fordittatik,
az uton történendő esetleges kárért felelősséget vállalok.

A nagyérdemű közönség szives bizalmát kérve

maradok kiváló tisztelettel

Ifj. PÁJER JÓZSEF.

Hajduvármegye és Debreczen szab. kir. város főispánjától.

675/1895.

Pályázati hirdetmény.

Hajduvármegyének folyó évi december 23-án tartandó tisztújító köz-
gyűlésén az alább felsorolt tiszti állások fognak választás utján és pedig 1896.
évi január hó 1-ső napjától számítandó 6 évi időtartamra betöltetni, melyre
ezennel pályázat hirdetetik.

A kellően felszerelt pályázati kérvények hozzám, mint a kijelölő bi-
zottság elnökéhez folyó évi december hó 15-ikének d. u. 5 órájáig annyival
inkább benyújtandók, mert a később érkező pályázati kérvények figyelembe
vétetni nem fognak.

Választás utján betöltendő tiszti állások.

Sorszám.	Tisztiállás megnevezése.	Fizetés.	Lakbér.	Uti átalány.	Összesen.
1.	Alispán	2200 frt.	500 frt.	300 frt.	3000 frt.
2.	Főjegyző	1540 »	300 »	— »	1840 »
3.	Árvaszéki elnök	1540 »	300 »	— »	1840 »
4.	Tiszti ügyész	1320 »	300 »	— »	1620 »
5.	Közöspénztárnok	1210 »	300 »	— »	1510 »
6.	Pénztári ellenőr	1100 »	300 »	— »	1400 »
7.	Árvaszéki ülnök	1100 »	300 »	— »	1400 »
8.	Árvaszéki ülnök	1100 »	300 »	— »	1400 »
9.	Árvaszéki ülnök	1100 »	300 »	— »	1400 »
10.	I-ső aljegyző	1100 »	200 »	— »	1300 »
11.	II-ik aljegyző	920 »	200 »	— »	1120 »
12.	III-ik aljegyző	805 »	200 »	— »	1005 »
13.	Főszolgabíró	1120 »	300 »	400 »	1820 »
14.	Főszolgabíró	1120 »	300 »	400 »	1820 »
15.	Szolgabíró	805 »	200 »	— »	1005 »
16.	Szolgabíró	805 »	200 »	— »	1005 »
17.	Szolgabíró	805 »	200 »	— »	1005 »

Debreczen, 1895. október 25-én.

Gróf Degenfeld József.

RÓZSA LAJOS

női divattermében
DEBRECZEN,
 Kistemplom-bazár.

Egy divatos téli kabát angol szövet béléssel	— — — — —	7	frttól feljebb.
Egy elegáns téli kabát atlasz béléssel vattirozva	— — — — —	7	" "
Egy finom plüsch kabát atlasz béléssel vattirozva	— — — — —	12	" "
Egy finom posztó téli kabát selyem béléssel	— — — — —	14	" "
Egy vattirozott félrad angora prémekkel	— — — — —	15	" "
Egy vattirozott egész rad angorával	— — — — —	20	" "
Egy téli plüsch gallér Tibettel szegélyezve	— — — — —	12	" "
Egy szörme carakül gallér	— — — — —	15	" "
Egy jó meleg félrad mókus béléssel persiáner prém	— — — — —	25	" "
Egy jó meleg egész rad mókus bélésse persiáner prém	— — — — —	30	" "
Egy jó meleg gyermek köpeny levehető gallérral	— — — — —	3	" "
Egy elegáns diszitett női modell kalap	— — — — —	2	frt 50 krtól feljebb.
Egy elegáns diszitett leány kalap	— — — — —	1	" 50 " "
Egy elegáns házi blous jó mosó barchetből	— — — — —	2	" — " "
Egy divatos faconu flanell blouse	— — — — —	3	" 50 " "
Egy remek kivitelü selyem blouse 6 féle színben	— — — — —	10	" — " "

☞ Szörme-áru különlegességek minden árban. ☞

Ezenkívül raktáron vannak a legnagyobb választékban
 női felöltők és kalakpoban eredeti modell darabok,
 melyek a legmagasabb igényeknek is megfelelnek.

Nvomatott Hoffmann és Társa könyvnyomdájában Debreczenben. Főpostával szemben